

bl.a. at sætte den tyske vægtafgift ned. Efter pres fra bl.a. Danmark blev det muligt for Danmark at tilslutte sig en fælles motorvejsafgift for lastbiler, der ikke diskriminerer danske vognmænd.

Danmark kunne også bruge provenuet til en nedsættelse af vægtafgiften for de danske vognmænd.

Samlet set kunne man således forbedre de danske vognmænds konkurrenceevne ved, at også Danmark tilsluttede sig og indførte en motorvejsafgift for lastbiler.

Hvis man havde fulgt en politik med, at ingen ny afgift måtte indføres, ville man have udsat de danske vognmænd for en urimelig forringelse af deres konkurrenceevne. Vi valgte derimod dengang at tage udfordringen fra de tyske vægtafgiftsnedsettelse op og endte med et afgiftssystem, hvor konkurrenceevnen blev forbedret og miljøincitamentet blev styrket.

Selskabsskatten er blevet reduceret i flere omgange, bl.a. på grund af internationaliseringen. Provenutabet herved er til dels blevet finansieret ved at lægge mere vægt på andre skatteklender, der ikke var udsat for samme internationale pres. Omlægningerne var i øvrigt fornuftige uanset internationaliseringen.

Hvis man havde fulgt en politik, hvorefter ingen skat måtte stige, havde det ikke været muligt at sætte selskabsskatten ned. Der var ingen rentebesparelse på statsgælden at finansiere en selskabsskattenedsættelse med dengang, da gælden på det tidspunkt steg som følge af underskud på de offentlige budgetter.

Humlen i det her: at det ikke nytter at klynge sig til gamle skatter og afgifter, som udviklingen er løbet fra, eller at love, at ingen skatter må sættes op, vil det være umuligt at leve op til for enhver ansvarlig regering. Konsekvensen ville være dramatisk, en dramatisk afvikling af velfærden eller en katastrofal ubalance i dansk økonomi.

Afsluttende vil jeg sige, at den stigende internationalisering godt kan være besværlig, men også er en spændende udfordring til fremtidens skattepolitik. Derimod vil jeg advare imod at betragte den som en trussel, men snarere se det som en udfordring, og regeringen er klar til at gribe udfordringen. Faldende udgiftstryk og overskud på de offentlige finanser har sammen med de hidtidige ændringer i skattestrukturen skabt muligheden for, at vi gennem en velforberejdet og klog politik kan sikre fundamentet for

vores velfærdssamfund, også i det 21. århundrede.

Fremtidige udfordringer tillader dog ikke, at vi slapper af, men kræver, at vi hele tiden holder skatte- og afgiftsområdet under tæt opsyn og er parate til at foretage justeringer og omlægninger, også selv om det på kort sigt giver mere skældud end ros. Den opgave har regeringen og Folketinget hidtil været parat til at løse i et fornuftigt samarbejde. Det føler jeg mig overbevist om også vil være tilfældet i de kommende år. Der skal i hvert fald ikke være tvivl om, at regeringen er parat til at løfte sin del af opgaven.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal indledningsvis kvittere for, at forespørgsel nr. F 15 er rejst. Jeg betragter det som en omsorg for statskassens ve og vel, og det vil jeg gerne kvittere for.

Så skal jeg lige minde om, at beslutningen om afslutningen på overgangsordningen for Danmarks særordning, som blev truffet i 1996, jo blev drøftet grundigt i Europaudvalget den sommer og det efterår. Det siger jeg bare lige til mediernes orientering, for alle folketingsmedlemmer er jo helt klar over det, så det er jo ikke nogen nyhed, og det er heller ikke nogen overraskelse, at vi skal afvikle 24-timers-reglen helt ved årsskiftet 2003-2004. Den udfordring mener jeg vi kan klare gennem det sædvanlige gode samarbejde, der er imellem Folketinget og regeringen.

Med hensyn til SF's forespørgsel, nr. F 17, skal jeg gøre en bemærkning om ordvalget og dermed forhåbentlig rette en misforståelse, og dernæst skal jeg sige en lille smule om det finanspolitiske råderum.

Der står i SF's forespørgsel: »set i lyset af EU's krav om øget harmonisering«. Der vil jeg gerne understrege, at der ikke er noget krav i EU om øget harmonisering. Der tages generelt i ministerkredsen – og det er jo dér, beslutningerne træffes – kraftigt afstand fra brugen af ordet harmonisering i forbindelse med afgifter og skatter.

Det, der er tale om, er en koordinering, og vi har i mange år haft som dansk politik – i mange, mange år endda – at arbejde for minimums-afgifter i det, der hedder mineraloliedirektivet, som indeholder benzin og lignende stoffer. Vi har også fra dansk side arbejdet for at få udvidet det område, som mineraloliedirektivet kan omfatte, sådan at alle energiformer kommer ind